

סנהדרין נג

עניין: סתם מיתה היא מיתה סייף

רמב"ם פ"ג ממלכים

על הדת: הן כל המורד במלך ישראל יש למלך רשות להרגו. אפילו גזר על אחד משאר העם שילך למקום פלוני ולא הלך או שלא יצא מביתו ויצא חייב מיתה. ואם רצה להרגו ירגו. שנאמר כל איש אשר ימרה את פך. וכן כל המבזה את המלך או המחרפו יש למלך רשות להרגו. כשמעי בן גרא. ואין למלך רשות להרוג אלא בסייף בלבד. ויש לו לאסור ולהכות בשומן

אהל מועד ח"ד דף יט:

וזנולכים צחר דסיינו חרצ כי צזה יס לו כח וטעמא דמילתא כי דין צמי כח ה"י צסיף כו"ד הכי צסנהדרין כ"ו וכ"פ הרמב"ם צספ"ט וזנולכים ד' וניחות כחחדשו צנותן תורה כדל' צסנהדרין כ"ג ד"ו גמרא גמירי לה ימיתת מלך שיהא כעין הוראת שעה וזנולא צדינא קמא קיימא ואצ"ג דמיתה סתם היא חנק כדל' הסם כ"צ ולא וזקמין לה אדינא קמא הוא נטוס דצתורה היא כחוצה וז"ל לפרש סייף כצמפורשים אלמא דהיא קלה טצכולן כדאמר ר' יאשי' הסם—הנה ד"ו כחוצ צספרי צבורי אצי צחוקי צבורים לסי צראסית הש"י לחדש צחדש וירא ונסנה כאן צצביל דצר סנחדש לי דלח לריכנא לה"ע כדאמר הס"ס צפירוש אונאי דנוקשה לר' יאשי' וזנאי דליכא חנק צעולם סכדון צקלה דילמא ליכא רק עד סייף וזנחר ד"ו גמירי לה הה יועיל גם לזה שלא נעויד אדינא קמא, ועיד הנוקור לדברי רמב"ם אלה כצדצחתי צזה צוילנא עס

חידושי תורה לאדר"ת – נטעי נעמנים תשס"ב

ויבא אל הר האלקים חרבה (שמות ג, א).

שעה, דאין להם רשות להרוג זולת בסייף, וחילק מהא דאיתא שם (מו, א) דסקלוהו לרוכב בשבת. או דבשבת דנעשה מומר לכל התורה כולה שאני.

ובזה ג"ל לפרש מ"ש בירושלמי פרק ד' מיתות (ה"א) דלרשות לא ניתן אלא דין הרג לבד, דהכוונה לכה"ג, וצ"ע.

ובמד"ד (ב, ו) - ה' שמות יש לו וכו', הר חורב שממנו נטלו סנהדרין רשות להרוג בחרב.

תמוה לי, דהא קי"ל מיתת ב"נ ג"כ אינו רק סייף ודוחק לומר דאיתא כתנא דבי מנשה דמיתתם הוא חנק, כסנהדרין (נז, ב), וכאמרו"ר הגא' שליט"א השיבני, דכוונת המדרש אהא דבי"ד מכין ועונשין לצורך